

[Oluf Pedersen.]

er uligevægtige, jeg tror, man kan betegne Partiet som „overnationalt“, og det har skabt mange Bekymringer gennem Aarene. Man kan maaske ogsaa sige, at de Konservative er militaristiske, naar de er saa glade ved Militæret, at Forsvarsministeren ønsker at faa Soldater, hvorhen de saa end skal — og Forsvarsministeren ved endda ikke, hvor de Soldater, han anbefaler at lade sig hverve, skal hen! Selve den Tanke, at vort lille Danmark skal levere Mandskab til Stormagterne, er saa uvirkelig, at jeg næppe kan tro, at den staar en Regering bag den. Jeg har den Opfattelse — jeg beklager at maatte sige det —, at denne Handling er landsskadelig, og det er min Mening, at den ogsaa er ulovlig. Men jeg er selvfølgelig klar over, at der sker ikke Forsvarsministeren noget under de nuværende Forhold.

Som sagt, jeg finder det helt usandsynligt, at vi herfra skal levere Tropper til Stormagterne, og jeg finder det forkasteligt, at det tolereres, og at det endogsaa anbefales af Landets Forsvarsminister. For mig staar det som en Tilsløring af Sandheden, at man kalder det et dansk-engelsk Rekruteringskontor, thi det har jo ikke andet med dansk at gøre, end at det er Danmark, der skal levere de unge. Jeg synes, at Ministerens Udtalelse til mig beviser, at der her er gjort noget, man ikke burde have gjort. Det er beklageligt, at det skal paatales her, paa det Punkt kan jeg godt være enig med Ministeren; det havde været bedre, om Gerningen ikke havde været gjort, det havde været bedre for os alle sammen. Den højt-ærede Forsvarsminister har været for emsig, og han har efter mit Skøn ikke Rigsdagen bag sig i denne Sag.

Nu ved jeg godt, at efter den Kontrakt, der eksisterer mellem de 6 Regeringspartier, er det ikke muligt at faa dette fastslaaet ved en egentlig Mistillidsserklæring, og derfor skal jeg tillade mig at stille følgende Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønske om, at Forsvarsministeren ikke handler uden om Rigsdagen og gældende Lov, gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er fremsat følgende Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønske om, at Forsvarsministeren ikke handler uden om Rigsdagen og gældende Lov, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nu har fremsat, skal jeg blot ganske kort svare, at selvfølgelig staar hele Regeringen bag ved det Rekruteringskontor, som er blevet oprettet, og de Beslutninger, som her er truffet. Jeg kan ikke — og ønsker det naturligvis heller ikke — i en saadan Sag paa nogen Maade handle uden Tilslutning fra den Regering, jeg er Medlem af. Det er ikke uberettiget at kalde Kontoret for et dansk-engelsk Rekruteringskontor, naar der her bestaar et Samarbejde mellem de danske Myndigheder og de engelske Myndigheder om Gennemførelsen af hele denne Sag.

Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som jeg finder meget uheldigt, og som jeg derfor gerne vil sige et Par Ord om. Det ærede Medlem sagde, at han fandt det urigtigt, at Danmark leverede Mandskab til Stormagtshærene. Det er hele den Indstilling, der her finder Udtryk, som jeg finder er uheldig og beklagelig. Thi Forholdet er det, at vi er en allieret Nation, at vi staar i Samarbejde og — som jeg sagde i min første Tale — deltager i dette Arbejde ud fra den Opfattelse, at vi dermed gør vor Pligt, bærer en Del af de Byrder, som naturligt maa falde paa os, naar vi er med i De Forenede Nationer, naar vi nyder godt af den Indsats, der er ydet under Krigen fra deres Side. Derfor synes jeg, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skulde have undladt at anvende et Udtryk som dette, der ligesom haanligt omtaler hele denne Sag.

Jeg har ikke og har aldrig haft noget Ønske om at handle uden om eller imod Rigsdagens Ønske — i de 20 Aar, jeg har arbejdet her i Rigsdagen, har jeg aldrig tænkt mig noget saadant, intet kunde ligge mig fjernere. Og det er da heller ikke sket i denne Sag. Det ærede Medlems Forespørgsel havde jo en helt anden Ordlyd end det, det nu endte med. Der er ikke Tale om, at der paa nogen Maade er handlet ulovligt i denne Sag, og der er heller ikke Tale om, at der er handlet egenmægtigt fra Forsvarsministerens Side.

I og for sig er Stillingen jo den, at alle i dette Ting vil kunne give Tilslutning til en Udtalelse om, at Forsvarsministeren ikke maa handle uden om Rigsdagen. Det ønsker Forsvarsministeren selvfølgelig heller ikke at gøre, men saaledes som Dagsordenen er stillet, kan den ikke opfattes anderledes, end at jeg her skulde have handlet paa en Maade, som er angribelig, og derfor virker den som et Mistillidsvotum. Jeg kan der-